

MÜLLER DEZSŐ

A semmiben

*A semmiben
nem tárul látóhatár
nem kéklík égbolt
nem tündöklík hold
nem terebélyesedik hegy
s nem hömpölyög folyó*

*A semmiben
nem tornyosul fa
nem nyílik virág
nem ágaskodik fűszál
nem köröz madár
s nem tisztul forrás*

*a semmiben
kifulladt motorok
kihunyt vulkánok
lezuhant repülőgépek
s hollófekete
ördögfattyak vannak.*

MÜLLER DEZSŐ költő, lelkipásztor (1953, Zilah). A kolozsvári Protestáns Teológiai Főiskolán végzett 1979-ben. Verseit többkevesebb rendszerességgel 1989 óta közlik romániai és magyarországi lapok. Nyolc önálló kötete jelent meg.

Úgy élek

*Elteltem
az étellel
mint piócák
a vérrel*

*silányság
mannája hull
s betömi*

*a számat
érett
szőlőszemként
morzsolgatom
a napokat*

*s akár
romlott
pikkelytelen hal
úgy élek.*

Este

*Egy tenyérmnyi tűz
lapul még az égen
lassan karcsúsodik
lepény-melegét
szétszórja a hegyre
azután elkezd dideregni
magába ölelkezve.*

Anyám

*Öreg barackfánk
pillangó-törzsében
emlékek tüzesednek:
jössz felém
bogárbőr szoknyádban
szemedből kigöngyölt
csillagok folynak.*

Madarak

Észrevétlenül
ejtőernyőztek le
tolluk alá
rejtették a lángot
s mire a reggel
kéket szórt
az égre
begyöngyszemezték
magukat a tájba.

Legalább

Ahogy
a fák nyújtják
ágaikat a tájba
úgy nyújtom én is
kezemet felétek
s ha nem is hegyet
nem is csillagot
legalább egy
ölnyi lángot
találjatok benne.

Törpe-fohász

*Ma reggelre
megritkultak
a fájdalmaim
alig maradt felhő
bozontos egemen*

*Így most szépen
elmondhatom
törpe fohászomat:
napvilág-holdsugár-csillagfény.*